

[Grünbaum.]

at det må da være rigtigere at tage dem dér, hvor der er arbejdsfri indkomster, end at tage dem dér, hvor der er tale om arbejde og initiativ osv. — det, man plejer at tale om især fra venstre og de konservative.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Ønskes der udvalgsbehandling? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, går lovforslaget direkte til anden behandling.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om udskrivning af indkomst- og formueskatten til staten for skatteåret 1968-69.

(Lovforslaget (nr. 2) findes i tillæg A. sp. 1, fremsættelsen i tidenden sp. 36).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Grünbaum: På det tidspunkt, da vi sidste gang drøftede udskrivningslovforslaget, var den højtærede finansminister jo hverken højtæret eller finansminister, men han var den dygtige, ofte stærkt polemiske og ikke altid helt saglige politiske ordfører for det konservative folkeparti. Nu er han altså blevet finansminister. Nu er det ham, der skal kræve skatterne ind, han; der skal sørge for den fornødne skattemæssige dækning for statens, går jeg ud fra, også under den nye regering fortsat voksende udgifter. Og han er også den, der skal se til, at der føres en finanspolitik, der kan være med til at sikre den nødvendige økonomiske balance i det danske samfund, og det er ikke nogen let opgave.

Men der skal jo føres finanspolitik og en rigtig finanspolitik, det vil først og fremmest sige en finanspolitik, der er med til at sikre

produktionen og beskæftigelsen både på kortere og længere sigt. Jeg siger udtrykkelig „med til“, for finanspolitik alene gør det jo ikke; men det er nu engang finanspolitikken, som er finansministerens ansvar. Men det er ikke hans ansvar alene; også folketinget har et ansvar, et stort ansvar, og det er som bekendt ikke altid, det høje ting lever op og har levet op til dette store ansvar. Det kan den højtærede finansminister jo nok tale med om, hvis han da ønsker at sige noget. Ja, han er vel en af dem, der burde kunne tale mest med herom.

Hvis finansministeren nu alligevel ikke skulle kunne finde på noget at sige, så er der jo kilder at øse af, og jeg kan jo henvise til adskillige steder i Folketingstidende, hvor den daværende politiske ordfører for det konservative folkeparti på sin altid veltalende facon har beskæftiget sig med de problemer, vi har til behandling her i dag, beskattningen af indkomst og formue. Alligevel vil jeg ikke give finansministeren det råd at søge tilbage til disse kilder i Folketingstidende — så ondsindet er jeg alligevel ikke.

Men helt slippe for i dag at genopfriske bekendtskabet med sine særdeles stærke skattepolitiske udtalelser kan han nu ikke. Jeg tror også, befolkningen har dem i temmelig frisk erindring. Der var en af dem, der gik ud på, at bare vi fik en ny regering, så kunne man få en helt anden og meget mindre skatteudskrivning end den, der var indeholdt i det nu genfremsatte og af mig i sin tid fremsatte forslag til udskrivningslov. Vi skulle bare have en ny regering. Nu har vi den nye regering, oven i købet med hr. Poul Møller selv som finansministeren i denne ny regering. Kan vi så regne med, at momsens nu ikke skal lægges ovenpå, som man udtrykte det dengang? Den tidligere finansminister var jo ikke til at tale med, ved vi; han ville ikke forhandle, han ville ikke bruge momsens til det, den skulle bruges til, nemlig en omlægning af beskattningen. Se, det er jo kun ganske få måneder siden, alt det blev sagt, og det blev gentaget